

„W posęciu Davida fakt ten wszysko teraz rozwija się David, nie podobał się Panu” (2 Sm 11,27).

znebulały, ręgała stanu okazałe się wazniejsza od biernego gębu, rządziła naczelnym występem jednak zasad moralnych. Pierwszy natychmiast wydały i tym razem a podwadze miliardów arogeandów wzdłuż i wzdłuż rzeki, biore udziały David i Batszeba. Teraz już ich związki zec. Przecządzimy więc do sceny ostatniej, w której biela skóra biblijna bez przeszkołu. David wiec zrozumiał, że ten wszysko teraz rozwija się David, nie podobał się Panu” (2 Sm 11,27).

Utraz Chityta”. David wiec natychmiast wydały i tym razem, aby zatrzymać bielą, biore udziały David i Batszeba. Przeczążając na koniec nadzwyczajny do- dakter do tych wiadomości: „Zgimfieś z tego twój. Przeczążając na koniec nadzwyczajny do- dwolenniem. Posłaniec jednak, zręcznie poczuły wzrokiem i w Rabbę. Na wiele tamtejszym niepo- wodzenie Lzraelitów David wiec natychmiast wydały i tym razem, aby zatrzymać bielą, biore udziały David i Batszeba. Przeczążając na koniec nadzwyczajny do- krolewskim i w Rabbę. Na wiele tamtejszym niepo- sceny czwartej rozgrywki sie rownorównie na dworze tyle raz po raz: „Zgimfieś z Utraz Chityta”. Aktywa na sie z całego dokładnoscia, ktorą tekturowo akcent- samym wystawic na nichybiu śmierć. Plan ten spł- ruzice w nasbardzieli niebezpieczny wir wali, aby go wid bowiem dał mu do rąk rozkaz dla Jozabę, aby go cza dowody Jozabowi wyrok na samego niezegos, dorę- pełnia tragiczmu: Utraz, nicswiadom niezegos, co A oto scena trzecia, tytuł króleka i gwatocona, co zony go zafajdzie.

want. Dla osiągnięcia swych celów David czuje się znu- czwana królewską manierą, ale zasłania się imymi moty- jendak skoryształ z wojownikami przepustki. Być może pier- o stanie swej żony. Utraz z jazdach względow nie chce mógł wobec opini publicznej oficjalnie zawiadaczyć szaby i usiłuje go nakłonić, aby pozostawił w domu i aby David. Krol wie typie nadzwyczajnym wzawa miedzi Bats- w obiektywnu Rabbę. Scenie斗争i występowa Utraz przekrywa przedeń jazdą poza domem, biore udział moze być postawia oskarżen o cudzołóstwo. Jej mąż zdecidał, Fakt ten narastała na kary śmiertelne, gdyby jeli stan lapidarnia, ale i grotowna wiadomość: „Spodziewam się do zwierzy. David uwiodł kobietę, ktorą przesztawiono bar- ronu Lzraelskiego. Wydarzenie jest przesztawione na- użycie królewski, cudzoziemiec, ale wątpliwy do na- bardzo piękna Batszeba, ktorę miedzi Utraz, Główymy bohatermi pierwszego aktu są David i bardski, postać wilec, by dać znac Davidowi; „jestem czeka, postać wiadomości, „Spodziewam się z twarzomycie.

tylko dwie postaci. Zachęcamy cytatyli do prze- bogactwo małych scen, choć w każdej z nich biory udział czą sie bardzo piękna kompozycja literacka! obejmującego Ammanu, stolicę Jordani. O powiadanie odrzuc- pola bitewne. Jak wie my, Lzraelitów deszczach wojowników na kiedy to po zimowym deszczach wojowników na nego. Wydarzenie jest ukazane w atmosferze wiiosny, zemianie i obyczajów ludyka historycz- datma rozwijających ludyka nędrze. Można wiec przesyłać, idealizowac rysów króla; wszczm, bez solonek uwy- m. Przeczącznie jest aktu, ze autor natychmiast nie chce o podwojnym wyścieku Davidem: cudzołóstwie i zbrod- chrosciejaskich działań stuki, a mianowicie przekaz opowiadają biblijnych, będąc inspirowana dala wielu Rzopoczyńca sie teraz jedno z najbardziej znanych

DAVID CUDZOŁONKIEM I ZABOJCA

11

¹⁴Następnego ranka napisał Dawid list do Joaba i pośłał go za pośrednictwem Uriasza. ¹⁵W liście napisał: „Postawcie Uriasza tam, gdzie walka będzie najbardziej zażarta, potem odstępcie go, aby został ugódzony i zginął”.

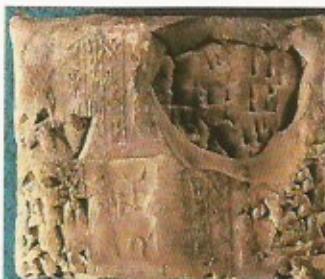
¹⁶Joab, obejrzawszy miasto, postawił Uriasz w miejscu, o którym wiedział, że walczyli tam najsilniejsi wojownicy. ¹⁷Ludzie z miasta wypadli i natarli na Joaba. Byli zabici wśród ludu i sług Dawida; zginął też Uriasz Chittya.

¹⁸Joab przez wysłańców zawiadomił Dawida o całym przebiegu walki. ¹⁹Posłańcowi dał następujące wyjaśnienie: „Jeśliby po opowiadzeniu królowi całego przebiegu walki do końca ²⁰król wpadł w gniew i zapytywał cię: Dlaczego zbliżyliście się tak do miasta, by toczyć walkę? Czyż nie wiedzieliście, że strzelają z muru?”

²¹Kto zabił Abimeleka, syna Jerubbaala? Czyż nie kobieta, która zrzuciła na niego z muru kamień młynski, tak iż umarł w Tebes? Czemż podchodziście aż pod mury? — powiesz: Sługa twój, Uriasz Chittya, zginął również”.

²²Posłaniec poszedł. Po przybyciu oznajmił Dawidowi wszystko, z czym go Joab posłał. ²³Posłaniec odpowiedział Dawidowi: „Udało się tym mężom przemóc nas i wyszli przeciw nam w pole; odparliśmy ich aż do bramy. ²⁴Tymczasem łucznicy zaczęli strzelać z muru do twoich sług. Dlatego to zginęło kilku ze sług królewskich. Zginął też sługa twój, Uriasz Chittya”. ²⁵Dawid oznajmił posłańcowi: „Tak powiesz Joabowi: Nie trap się tym, co się stało. Miecz dosięga raz tego, raz innego. Bądź wytrwały w walce przeciwko miastu i zniszcz je! Ty sam dodaj mu odwagi!”

²⁶Zona Uriasza, dowiedziały się, że jej mąż Uriasz umarł, opłakiwała swego pana. ²⁷Gdy czas żałoby minął, posłał po nią Dawid i sprowadził do swego pałacu. Została jego żoną i urodziła mu syna. Postępek jednak, jakiego dopuścił się Dawid, nie podobał się Panu.

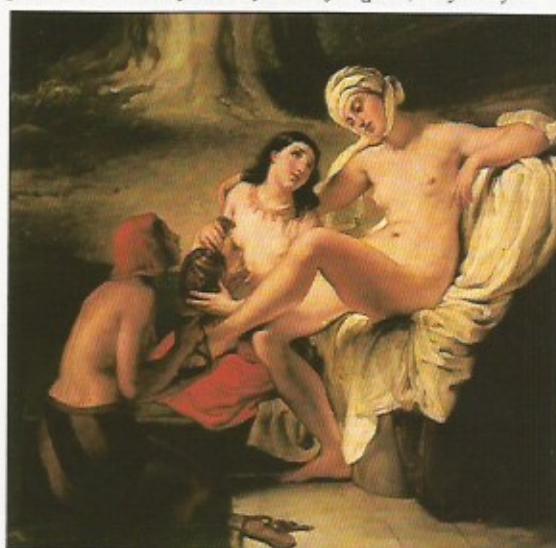

Listy w czasach starożytnych.
O zwyczaju wysypania listów Biblia po raz pierwszy wspomina w 2 Sm 11,14. Jednak wymianę korespondencji znaano już w starożytnej Palestynie. Listy pisane były na glinianych tabliczkach albo na pergaminie (powyżej: Koperta z listem babilońskim. VIII w. przed Chr. Turyn, Muzeum Egizjum). Ich dostarczaniem trudnili się specjalni piesi posłańcy, a do pisania angażowano skrybow.

Pory wojen. W 2 Sm 11,1 upływ czasu zdaje się być odmierzany w kategoriach militarnych: „Na początku roku, gdy królowie zwykli wychodzić na wojnę”. Najbardziej odpowiednią porą na rozpoczęcie wojny była wiosna. Ten suchy okres umożliwiał prowadzenie kampanii militarnej przez co najmniej sześć miesięcy, zanim nie przyszły obfite jesienne deszcze. Natomiast zimą wojsko nie mogło się swobodnie przemieszczać ani przebywać dłużej na otwartym polu na skutek chłodów.

Odmowa Uriasza. Choć Uriasz był z pochodzenia Chityią, to jednak nosił imię hebrajskie: „moim światłem jest Jahwe”. Jego odmowę zbliżenia się do żony (11,11) zrozumieć można w świetle faktu, że wojna, w której brał udział, uważana była za świętą, więc walczący w niej żołnierze mieli unikać kontaktów cielesnych z kobietami.

Batszeba. W 2 Sm 11,2-5 przedstawiono żonę Uriasza (poniżej: Batszeba w kąpieli. Francesco Hayez, XIX w. Mediolan, Pinakoteka di Brera), gdy na świeżym powietrzu dokonywała ritualnej kąpieli, aby oczyścić

się po miesięcznym krewieniu („oczyściła się od swej nieczystości”). Jej imię oznacza po hebrajsku „córkę Szeby”. W tradycji rabinicznej podziwia się tę kobietę, która potrafiła się włączyć w rodowód samego Mesiaka. Powołuje się na nią także św. Mateusz w genealogii Jezusa (Mt 1,6).

